BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII"

Taxa postală plătită în numerar conform aprobării dir. g-rale p. t. t. nr. 70.346/938.

2 LEI

UNIVERSUL

16 PAGINI

59-1938

Redacția și Administrația: Palatul „UNIVERSUL", str. Brezoianu 23—25. Telefon Centrala: 3.30.10 — Redactor responsabil: EUGEN DUMITRESCU

Proprietar: „Universul" S. A. Adm.-delegat STELIAN POPESCU Inscris sub No. 167, Trib. Ilfov

Nr. 59. — Anul I ● BUCUREȘTI. — Marți 17 Mai 1938

ABONAMENTE: 1 an Lei 500 | 6 luni Lei 270 | 3 luni Lei 150

TRIUMFUL INVINȘILOR

Nu au avut prea mult de lucru controlorii porților A.E.F.-ului pe ziua de ieri. Tribunele n'au fost luate cu asalt, arena nu a fost invadată de valurile uriașe ale mulțimii, nici un om n'a fost strivit în picioare de către semenii lui amatori de spectacol sportiv.

Rugby-ul nu e un sport popular. N'a trecut niciodată granițele Capitalei și n'a adunat în preajma peripețiilor balonului oval mai mult decât o mie de spectatori, în totdeauna aceiași, aproape o familie, o sectă sportivă.

La primul spectacol de gală, matchul România-Franța, au mai sosit vre-o câteva mii de musafiri, dispuși să se delecteze pe bază de gratuitate, indiferenți de calitatea spectacolului ce urma să se desfășoare, plini de rezerve dar păstrând totuși cuviința necesară unei ciocniri între fanioane de națiuni prietene.

A trecut o repriză în care băieții noștri, flăcăii vulturului negru, au fost împrăștiați, răzbiți, înfrânți de cei 15 reprezentanți ai cocoșului galic.

O luptă inegală. Deoparte o formație redutabilă, călită în iureșul unui formidabil program internațional — o echipă alcătuită cu grijă după luni întregi de cercetări atente, purtate prin toate orașele unde rugby-ul francez cunoaște o înfloritoare și glorioasă epocă.

Și în fața celebrilor „les dibales bleus", au luptat cei mai buni băieți, — aleși după zarvă mare dintre jucătorii puțini ai terenului dela sosea, acolo unde trebuiesc adunate întâi tinichelele de conserve și pliviți scaieții, spre a se putea da drumul unei partide din campionatul național (disputat în totala indiferență a publicului de numai... șapte echipe).

Ce puteau să facă mai bun bieții jucători, decât să se apere onorabil, cedând terenul pas cu pas, după combinații de admirabilă strategie? La pauză erau 11—0 ...și galeria era mulțumită.

Apoi deodată flăcăii cu semnul vulturului pe piepturi au început să domine vioi. Tricourile românești s'au înmulțit printr'o iluzie care nu era a ochiului, ci a inimei, a miilor de inimi care au prins să bată înfrigurate, în fața minunei.

— Haide, România!

Strigătele au sburat ca o ploaie de săgeți, sfâșiând tăcerea grea a înfrângerii.

Fâlfâitul aplauzelor s'a înălțat asemeni unui sbor de hulubi. Trecea pe deasupra tribunelor un vânt proaspăt, o revărsare de entuziasm și de nădejdi care se cereau împlinite.

Românii au marcat de două ori și au desfășurat un joc, care le dă dreptul să se considere învingătorii morali ai primei dispute din campionatul european de rugby.

Și ne-am întrebat — noi spectatorii puțini ai întâlnirii de ieri — dece am îndrăgit această înfrângere întocmai ca pe un triumf?

Dece nu ne-am plecat în fața rezultatului. risipind nădejdile și eșuând în dezolare, așa cum s'a întâmplat după dureroasa înfrângere pe care „națională" de foot-ball a suferit-o din partea iugoslavilor?

Pentrucă oricât de calomniat ar fi publicul nostru, nu i se poate tăgădui deplina sportivitate.

Stima pentru efort și optimismul întreg, sunt principalele calități ale unui public sportiv.

Cum putea oare să vestejească optimismul în fața energiilor pe care cei 15 internationali **amatori**, le-au dăruit până la epuizare, culorilor pe care le-au reprezentat?

Triumful repurtat asupra indiferenței publice de către învinșii de ieri, trebuie să dea de gândit toturor acelor care formează echipe, menite să ne reprezinte tricolorul.

Un spirit însuflețit de o credință ajunge să domine întotdeauna obstacolele slabei pregătiri.

Iată dece credem că e vremea ca efluviile regeneratoare care ne-au inundat ieri inimile în clipele când victoria era aproape, să desmorțească și să reconforteze vechile concepții.

Nu ne trebuiesc reprezentative alcătuite din savanți ai diferitelor sporturi, ci pumnuri de energii deslănțuite, formații animate de credință și dragostea culorilor naționale.

După prelungire,

F. C. RAPID A ELIMINAT PE VENUS din „Cupa României" cu 2-1 (1-1) (1-1) (2-1)

Stadionul din Giulești a trăit eri o zi mare. Intr'un cadru excepțional, cu imensele sale tribune și peluze pline până la cel din urmă loc, el a fost teatrul unei lupte gigantice, în care jucătorii și publicul s'au angajat fără rezerve.

După 120 de minute de joc impresionant, cu risipă de energie și voință de a învinge, a câștigat cel mai bun, dar și cel mai norocos dintre adversari, un match dramatic, care a fost fără îndoială partida cea mai disputată din tânăra istorie a Cupei României.

Publicul, care a presimțit un match mare, a dovedit prin numărul și pasiunea, cu care a urmărit peripețiile acestui specific joc de cupă, că sorții au anticipat finala competiției, lăsând să se cunoască câștigătorul cupei înainte de a se juca finala.

F. C. Rapid nu mai poate pierde Cupa României, pentrucă au scăpat de singurul adversar, care o putea lua în locul său.

Spectatorii de eri au asistat așa dar la adevărata finală a Cupei României, ediția 1938 — ca aspect al jocului și ca îndârjire în apărarea șanselor.

Matchul Rapid — C. A. M. T. poate să fie un match mai frumos ca spectacol footballistic. Ca partidă de cupă însă, eri au fost arătate, la înaltă frecvență, toate lucrurile, pe care le poate arăta un astfel de match.

FORȚE EGALE

Durata normală a jocului a arătat că cei doi adversari sunt de valoare egală. A fost nevoe de prelungiri și de o întâmplare nefericită: eliminarea din joc a lui Humis, — pentruca scorul să se stabilească la limită, în favoarea unuia din adversari.

2—1 — cel mai patetic scor de cupă — a încheiat fericit și conform cu realitatea, un match, în care cele mai bune echipe românești ale momentului de față, au muncit până la extenuare pentru victorie.

Pentru o victorie, care însă a apărut sigură pentru Rapid în momentul, în care Humis a fost silit să părăsească terenul, pedeapsă meritată a unui gest ce nu-i face cinste.

Deoarece cu tot jocul eroic al celor zece băeți rămași, Venus nu mai putea câștiga matchul.

INCEPUTUL...

Matchul de deschidere se termină în nervozitatea generală a miilor de spectatori, care freamătă în aceste ultime minute premergătoare marei întâlniri.

Această scurtă pauză, care a lăsat să se vadă clar pasiunea cu care e așteptată partida, e întreruptă de apariția pe teren a Venusului, primit cu aplauze frenetice.

Rapid apare imediat, dar aplauzele par'că au scăzut în intensitate.

Câteva schimburi de mingii, pentru „încălzire" și apare pe teren cupa României și secretarul competiției.

Roșculeț, căpitanul echipei, predă în mâna secretarului cupa deținută de clubul său și acest intermezzo mărește sărbătoarea și emoția așteptării.

Solemnitatea se termină repede, par'că pentru a nu mai întârzia începutul jocului.

In sfârșit se trage la sorți terenul și Venus alege soarele în față pentru a-l avea în spate, în al doilea mitemps, când îl jenează mai mult.

D. Gabriel Russu trece la tuș și echipele se aliniază în următoarele formații:

Rapid: Negru, Wetzer, Roșculeț; Vintilă, Rășinaru, Rafinsky; Bogdan, Moldoveanu, Auer, Baratky, Cuedan.

Venus: Iordăchescu, Sfera, Albu; Bărbulescu, Feraru, Beffa; Ploeșteanu, Bodola, Humis, Petea, Ene.

SFERTUL DE ORA AL RAPIDULUI

Rapid începe și impune o alură formidabilă și tot primul sfert de oră domină categoric. Venus surprins, nu-și poate găsi locul și răspunde acestei ofensive formidabile doar prin câteva acțiuni individuale și răzlețe.

Totuși, acest sfert de oră, în care Rapid este într'adevăr stăpânul jocului, n'aduce nici un punct pentrucă înaintașii în-

(Continuare in pagina 3-a)

Baratki înscrie punctul victorios